

Daniel Kitabı - Numara Yüz Yirmi Üç

Daniel 11:40'ın Peygamberlik Öneminin Açığa Çıkarılması

Jeff Pippenger

2024-03-08

Daniel on birinci bölümün kırkinci ayeti, tıpkı Daniel sekizinci bölümün on dördüncü ayeti gibi, Tanrı'nın Sözündeki en derin ayetlerden biridir. Kırkinci ayet Hiddekel Nehri ile temsil edilir ve Ulai Nehri de Daniel sekizinci bölümün on dördüncü ayetini temsil eder.

Kırkinci ayet, “ve sonun vaktinde” sözleriyle başlar; böylece ayetin başlangıcının 1798 olduğunu açıkça belirtir. Ayetin elli bir kelimesinin mührü 1989'da açıldı; o sırada bunların Sovyetler Birliği'nin çöküşünü işaret ettiği anlaşıldı. Ayetteki bu elli bir kelime, hem 1798'deki sonun vaktini hem de 1989'da bir başka sonun vaktini temsil eder. Alfa ve Omega, görmek ve işitmek isteyen herkes için ayetin üzerine imzasını attı. Birinci ve üçüncü meleklerin hareketleri için sonun vakti de o tek ayette temsil edilir.

Aşağıdaki ayet, kuzeyin kralı olarak temsil edilen papalığın, görkemli ülke olarak temsil edilen Amerika Birleşik Devletleri'ni, Amerika Birleşik Devletleri'nde yakında gelecek Pazar yasası sırasında ne zaman fethedeceğini belirtir. Bu nedenle, kırkinci ayetin sözleri 1798'deki sonun zamanını başlangıç, 1989'daki sonun zamanını ise bitiş olarak tanımlasa da, gerçek şu ki kırkinci ayette temsil edilen peygamberlik tarihi, kuzeyin kralının görkemli ülkeyi fethettiği kırk birinci ayete kadar tamamlanmaz. Bu, 1989'da Sovyetler Birliği'nin çöküşünden, kırk birinci ayetteki yakında gelecek Pazar yasasına kadar olan tarihin, Başkan Ronald Reagan'dan yakında gelecek Pazar yasasına kadar Amerika Birleşik Devletleri'nin tarihini temsil ettiği anlamına gelir. Bu tarih, 11 Eylül 2001'i ve Vahiy on birinci bölümdeki büyük depremin saatine kadar olan dönemi içerir.

Ayet ilk kez açığa çıkarıldığında, şu gerçeğe karşı bir itiraz dile getirildi: “Pippenger'in, ayetin 1798'den Pazar yasasına kadar olan tarihi temsil ettiğine dair iddiası saçmaydı; çünkü Kutsal Kitap'taki ayetler asla bu kadar uzun tarihsel dönemleri temsil etmez.” Bir ayetin içine sığdırılabilecek zaman dilimi için bir sınır olup olmadığı fikrini hiç düşünmemiştik, fakat hemen Vahiy on üçüncü bölüm, on birinci ayetin aynı tarihi tanımladığını ve bunu tek bir ayette yaptığını hatırladık. Yeryüzünden çıkan canavarın tarihi 1798'de başladı ve yeryüzünden çıkan canavarın bir ejderha gibi konuşması, yakında gelecek Pazar yasasında gerçekleşecektir.

Ve Papalık, gücünden yoksun bırakılıp zulümden vazgeçmeye zorlandığında, Yuhanna ejderhanın sesini yankılamak ve aynı zalim ve küfürkâr işi sürdürmek üzere yükselen yeni bir güç gördü. Kiliseye ve Tanrı'nın yasasına karşı savaş açacak son güç olan bu güç, kuzu gibi boynuzları olan bir canavarla simgelenmişti. Signs of the Times, 1 Kasım 1899.

Teknik konuşmak gerekirse, kırkinci ayet 1798'den kırk birinci ayete kadar olan tarihi kapsar ve kırk birinci ayette Pazar yasası tanımlanır; bu nedenle, Vahiy'in on üçüncü bölümündeki tek ayetin aksine, Pazar yasası bir sonraki ayette olduğu için kırkinci ayet aslında biraz daha kısadır; oysa Vahiy'in on üçüncü bölümünde 1798'den Pazar yasasına kadar olan kısım tek bir ayettir. Bayan

White bize, Daniel kitabında yer alan “aynı peygamberlik çizgisinin” Vahiy kitabında ele alındığını bildirir ve Vahiy on üçüncü bölüm on birinci ayet, satır üstüne satır ilkesini uygulamayı seçerseniz, kolayca kırkıncı ayetle örtüşür.

Satır üzerine satır ilkesini uyguladığımızda, kırkıncı ayette “savaş arabaları, gemiler ve atlılar” ile temsil edilen Vahiy 13’ün yeryüzü canavarının (Amerika Birleşik Devletleri) 1798’de iki boynuzlu kuzu gibi bir canavarken, yakında gelecek Pazar yasası geldiğinde ejderha gibi konuşan bir canavara dönüştüğünü ve ayrıca kuzu gibi canavarın iki boynuzu olduğunu görürsünüz.

Kırkıncı ayet, ayrıca Sur’un fahişesinin unutulduğu sembolik yetmiş yılı da temsil eder; çünkü bu sembolik yetmiş yıl bir kralın günleri gibidir ve kral bir krallıktır. Kırkıncı ayete ve Vahiy on üçüncü bölüm hattına dayanarak, Yeşaya yirmi üçüncü bölümdeki sembolik yetmiş yıl boyunca hüküm süren Kutsal Kitap peygamberliğindeki krallık, iki güç boynuzuna sahip yerden çıkan canavardır. Yerden çıkan canavar, Cumhuriyetçilik ve Protestanlığı temsil eden iki güç boynuzuyla başlar; ancak kırkıncı ayetin tarihi kırk birinci ayetteki gerçekleşmesine yaklaştıkça, iki peygamberî gücü bu kez “gemiler” (ekonomik güç) ve “savaş arabaları ve atlılar” (askerî güç) olarak tanımlanır.

Yeşaya’nın yirmi üçüncü bölümündeki yetmiş sembolik yıl boyunca, Sur’un fahişesi—ki kırkıncı ayette kuzeyin kralıdır—unutulur. Ama sonra, yetmiş sembolik yılın sonunda, yine yeryüzünün krallarıyla zina edecektir; tıpkı, tüm tarihçilerin Başkan Reagan’ın Sovyetler Birliği’ni yıkmak amacıyla Kutsal Kitap peygamberliğindeki Deccal ile gizli bir ittifak kurduğunu doğruladıkları Sovyetler Birliği’nin çöküşüne giden tarihsel süreçte olduğu gibi. 1989’a giden dönemde Reagan, günah adamıyla çoktan gizli ve gayrimeşru bir ilişkiye başlamıştı; böylece Nebukadnezar’ın müzisyenleri, unutulmuş fahişenin söylemeye başladığı ezgiyi prova etmeye başladılar. Tam da o tarihte, John Paull II’nin eşi benzeri görülmemiş dünya çapındaki hizmeti, “tüm dünyanın” “canavarı hayranlıkla izlemesine” neden olan “şarkı ve dans”ın başlangıcıydı.

Kırkıncı ayet ayrıca 1798’de Sardis olarak başlayan, ardından Sardis’tekilerin mührü kaldırılan ışığı kabul ettiği ve sonrasında Filadelfya hareketinin Sardis’ten çıktığı Laodikya Adventizminin tarihini de temsil eder. Filadelfya hareketi 1856’daki ışığı reddettiğinde, 1863’te bir hareket olmaktan çıkıp Laodikya kilisesine dönüştü. Bu kilise bu nedenle, yakında gelecek Pazar yasası olan kırk birinci ayette Rab’bin ağzından kusulmaya yazgılıdır. Kırkıncı ayet yalnızca Amerika Birleşik Devletleri’nin tarihini değil, Laodikya Adventizminin tarihini de temsil eder.

Laodikya Adventizmine, dayanak noktası ve gücü olarak Tanrı sözünün ilahi ışığı verildi; Amerika Birleşik Devletleri hükümetine ise dayanak noktası ve gücü olarak Amerika Birleşik Devletleri Anayasası’nın ilahi ışığı verildi. Her ikisi de 1798’de peygamberlikte birer boynuz olarak ortaya çıktı ve yetmiş sembolik yılın sonunda sapmış Cumhuriyetçi boynuz ile sapmış Protestan boynuz tek bir boynuz olarak birleşip bir ejderha gibi konuşacak.

Kırkıncı ayetteki iki boynuz, birlikte ilerleyen iki peygamberlik çizgisini temsil eden devlet ve seçilmiş kilisedir; çünkü tek bir canavarın üzerinde iki boynuz olarak temsil edilirler. Canavar nereye giderse iki boynuz da oraya gider ve bunu aynı peygamberlik tarihinde yaparlar. Protestanlığın boynuzu, Laodicea ve Philadelphia ile temsil edilen iki yönlü bir peygamberlik

doğasına sahiptir. Cumhuriyetçiliğin boynuzu da Cumhuriyetçi ve Demokrat siyasi partilerle temsil edilen iki yönlü bir peygamberlik doğasına sahiptir. Her bir boynuzun iki yönlü doğasının ikincisi, Daniel kitabının sekizinci bölümüne göre, en son ortaya çıkar ve daha yükseğe yükselir.

Sonra gözlerimi kaldırıp baktım; işte, ırmağın önünde iki boynuzlu bir koç duruyordu. Boynuzları uzundu; ama biri ötekinden daha uzundu ve daha uzun olan en son çıktı. Daniel 8:3.

Her bir boynuzun ikili özellikleri, Mesih'in tarihinde Sadukiler ve Ferisilerle ortaya konur; bu da cumhuriyetçi boynuzda liberalizme (kölelik yanlılığı, demokrasi, wokecilik ve küreselcilik) ve muhafazakârlığa (kölelik karşıtlığı, anayasal cumhuriyet, gelenekçiler, MAGA) karşılık gelir. Protestan boynuzun ikili özellikleri ise Filadelfya ve Laodikya'ya tekabül eder. İki boynuzun ikili bir sembole bölünmesi arasında tam bir paralellik yoktur; çünkü ne ilerlemeci liberalizm ne de muhafazakâr MAGA'cılık Pazar yasası meselesinde doğru tarafta yer alır; zira Ferisilerle Sadukiler çarmıhta bir araya gelmişlerdi. Ama çarmıhta örneklenmiş olan ve yakında gelecek Pazar yasasında, Laodikya Rab'bin ağzından kusulur ve Filadelfya boynuzu o zaman bir sancak olarak kaldırılır. Yine de her iki boynuzun ikili doğası, Ferisilerle Sadukiler arasındaki teolojik tartışma tarafından temsil edilir; ayrıca uluslara gönderilen elçi (Pavlus) da, Mesih'in tarihinde, vaktiyle Ferisilerin Ferisisi idi.

Son yağmurun yöntemi, satır üstüne satır ilkesi üzerine kurulu olduğundan, uygulandığında kırkinci ayette büyük bir ışık ortaya koyar. Vahiy kitabının 2'den 18'e kadar olan bölümlerinin tamamı kırkinci ayetle uyum içindedir. Yeşaya 23. bölümdeki Sur'un fahişesine dair tanıklık da bu ayetle uyumludur. Elbette, kırkinci ayetle üst üste getirilecek başka pek çok pasaj vardır; fakat kırkinci ayetin satır üstüne satır biçimindeki belki de en önemli uygulaması, bizzat kırkinci ayetin kendisidir.

Kırkinci ayette 1798'deki sonun zamanı ile 1989'daki sonun zamanı birlikte ortaya konulur. Bu, bir peygamberlik öğrencisini 1798'deki sonun zamanını 1989'daki sonun zamanının üzerine yerleştirmeye yönlendirir. Bu yapıldığında, kırkinci ayetin tarihi, her biri 1798'de başlayıp kırk birinci ayetin yakında gelecek Pazar yasasına kadar devam eden iki çizgi ortaya çıkarır. 1798'de başlayan çizgi, Tanrı'nın son günlerdeki halkının iç mesajını, 1989'da başlayan çizgi ise aynı tarihsel dönem boyunca Tanrı'nın son günlerdeki halkının dış mesajını tanımlar. Dolayısıyla kırkinci ayet, Vahiy kitabındaki yedi kilise ve yedi mühürdeki aynı iç ve dış peygamberlik ilişkisinin temsil ettiği simgeciliği kendi içinde barındırır. Ve bu peygamberlik olgusu, elli bir kelimeden oluşan tek bir ayette temsil edilmiştir!

Milleritler, yedi kilise ve yedi mühürün içsel-dışsal mesajını fark ettiler, fakat ayrıca yedi borunun da, yedi kilise ve yedi mühür tarafından temsil edilen tarihin bir unsuru olan üçüncü bir hakikat çizgisini temsil ettiğini de kabul ettiler. Miller'in belirttiği gibi, borular Roma'nın başına getirilen "kendine özgü yargılar"dı. Milleritler, yedi boru ile temsil edilen Tanrı'nın yargılarının, yedi kilisenin tarihi ve buna paralel yedi mührün tarihiyle bağlantılı olduğunu anladılar.

Kırkinci ayet, 11 Eylül 2001'in tarihini içerir ve bu nedenle kırkinci ayette yedi boruzanın peygamberlik çizgisi de hizalanır. Birinci melek, 1844'te yargının açılışını duyurmak üzere

1798’de geldi. Bu yargı, soruşturma yargısı ve icra yargısı olarak ikiye ayrılır. Kırkinci ayetin tarihi, soruşturma yargısının tarihidir; kırk birinci ayetten itibaren Mikail ayağa kalkıncaya ve son yedi bela dökülünceye kadar olan tarih ise icra yargısının tarihidir.

Yürütücü yargı, Amerika Birleşik Devletleri ejderha gibi konuştuğunda başlar.

Sembolün kuzu benzeri boynuzları ve ejderha sesi, bu şekilde temsil edilen ulusun söylemleriyle uygulamaları arasında çarpıcı bir çelişkiye işaret eder. Ulusun 'konuşması', onun yasama ve yargı makamlarının eylemidir. Bu tür eylemlerle, politikasının temeli olarak ortaya koyduğu liberal ve barışçıl ilkeleri yalanlayacaktır. Onun 'ejderha gibi konuşacağı' ve 'ilk canavarın bütün yetkisini kullanacağı' yönündeki öngörü, ejderha ve leopar benzeri canavarla temsil edilen ulusların sergilediği hoşgörüsüzlük ve zulüm ruhunun gelişeceğini açıkça önceden bildirir. Ve iki boynuzlu canavarın 'yeryüzünü ve onda yaşayanları ilk canavara tapınmaya zorladığı' yönündeki ifade, bu ulusun yetkisinin, papalığa bir saygı eylemi teşkil edecek bir tür uygulamayı dayatmakta kullanılacağını gösterir. Büyük Mücadele, 443.

Amerika Birleşik Devletleri “konuştuğunda” ve yakında çıkarılacak Pazar yasasını uygulamaya koyduğunda, Vahiy’in on sekizinci bölümündeki “ikinci ses”, erkekleri ve kadınları Babil’den çıkmaya çağırarak “konuşur”.

Gökyüzünden başka bir sesin şöyle dediğini işittim: “Ey halkım, onun günahlarına ortak olmayasınız ve onun belâlarından pay almayasınız diye ondan çıkın. Çünkü onun günahları göğe kadar erişti ve Tanrı onun haksızlıklarını hatırladı. Ona, sizin hakkınızda yaptığının aynısını yapın; yaptıklarına göre kendisine iki katını ödeyin. Doldurduğu kâsede ona iki kat doldurun.” Vahiy 18:4-6.

Kırk birinci ayette Amerika Birleşik Devletleri konuşur; Vahiy kitabının on sekizinci bölümündeki “ikinci ses” konuştuğunda ise, modern Babil’in üçlü ortamında hâlâ bulunanlar dışarı çıkmaya çağırılır. O sırada dışarı çağrılanlar, kırk birinci ayette “Edom, Moav ve Ammonoğullarının önderi” olarak temsil edilir. Bu ayette, modern Babil’in üçlü sembolüyle temsil edilenler, kuzeyin kralının (Papalık) elinden kaçır. İbranice “kaçmak” sözcüğü, sıyrılarak kaçmayı ifade eder ve içkin anlamı, kaçışın, kaçıştan önce kaçanları tutsaklıkta tutmuş olan bir şeyden gerçekleştiğidir.

O, görkemli ülkeye de girecek ve birçok [ülke] yıkılacak; ama şunlar onun elinden kurtulacak: Edom, Moav ve Ammon oğullarının önderi. Elini ülkelere de uzatacak: Mısır ülkesi de kurtulmayacak. Daniel 11:41, 42.

Kırk ikinci ayette papalık (kuzeyin kralı), Mısır’ı aldığıında üçüncü coğrafi engelini fetheder; Mısır, Herod’un, Herodias’ın (papalık) kızı Salome’nin (Amerika Birleşik Devletleri) aldatıcı dansına yenik düştüğü doğum günüyle örneklendiği üzere Birleşmiş Milletler’in bir sembolüdür. Bu, Birleşmiş Milletler’in (Vahiy on yedinin "on kralı"), krallıklarını bir saatliğine canavara vermeyi kabul ettikleri zamanı belirler. O bir saat, Vahiy on birdeki "büyük deprem" in saati ve Babil’in fahişesinin yargılandığı "saat"tir. Kırk ikinci ayette, Mısır (Birleşmiş Milletler) "kurtulamayacaktır".

Kırk ikinci ayette “kaçış” olarak çevrilen İbranice kelime, kırk birinci ayettekinden farklıdır. Kırk ikinci ayette “kaçış” sözcüğü “kurtuluş bulamamak” anlamına gelir; oysa kırk birinci ayet, yakında yürürlüğe girecek Pazar yasasından önce papalıkla el ele verenlerin, sonra sanki kayarak kaçıp kurtulmalarını belirtir. Pazar yasası krizi anından önce, modern Babil ile paydaşlık içinde olanlar, Pazar gününün Tanrı’nın ibadet günü olduğu yönündeki şeytani fikri kabul etmişlerdir. Canavarın işareti zorla dayatıldığında, kişi bunu her ne sebeple olursa olsun kabul edebilir ya da gerçekten böyle olduğuna inanabilir. Buna inanmak, işareti alınma demektir; yalnızca kabul etmek ise, işareti eline almak demektir.

Pazar yasası sırasında papalığın elinden kurtulanlar, Tanrı’ya ibadet gününün güneşin günü olduğu yönündeki şeytani fikri, tam da Amerika Birleşik Devletleri ile Birleşmiş Milletler’in Roma’nın fahişesi, papalık gücü, kuzeyin kralı ile el ele verdiği zamanda reddederler.

"Amerika Birleşik Devletleri'nin Protestanları, Spiritüalizmin elini kavramak için uçurumu aşarak ellerini uzatmada başı çekecek; Roma gücüyle el sıkışmak için derin uçurumun üzerinden uzanacaklar; ve bu üçlü birliğin etkisi altında, bu ülke vicdan haklarını çiğneme konusunda Roma'nın izinden gidecek." Büyük Tartışma, 588.

Daniel’in on birinci bölümünün son altı ayetinin yapısını ortaya koymak için zaman ayırmak, kırkinci ayet üzerine değerlendirmelerimize devam ederken önemlidir. Kuzeyin kralı, yani Modern Roma, yeryüzünün tahtına kurulmak için üç coğrafi engeli fetheder. Putperest Roma üç coğrafi engeli fethetti; Papalık Roması da öyle. Bu nedenle Modern Roma, kırkinci ayette güneyin kralını (eski Sovyetler Birliği) fetheder, ardından kırk birinci ayette görkemli diyarı (Amerika Birleşik Devletleri) fetheder ve sonra da kırk ikinci ve kırk üçüncü ayetlerde Mısır’ı (Birleşmiş Milletler) fetheder.

Ancak Bayan White’in önceki alıntısında belirtildiği gibi, Amerika Birleşik Devletleri aynı anda papalıkla ve Birleşmiş Milletlerle iş birliği yapar. Ejderha, canavar ve sahte peygamberin üçlü birliği, yakında çıkacak Pazar yasasında gerçekleşir; ancak Daniel kitabının 11. bölümünün 41–43. ayetleri, eşzamanlı fetihleri ardışık biçimde tanımlar. Gösterilen sıralama olayların akışını temsil eder, fakat bunların hepsi yakında çıkacak Pazar yasasında gerçekleştirilir.

O noktada, Vahiy’in on sekizinci bölümünün “ikinci sesi” “konuşur”, tam da Amerika Birleşik Devletleri’nin “konuştuğu” yerde. Tanrı, Şeytan’ın konuştuğu yerde ve zamanda konuşur. Kırk dördüncü ayette, doğudan ve kuzeyden gelen haberler kuzeyin kralını rahatsız eder ve nihai papalık katliamı başlatılır. Kırk dördüncü ayet, tıpkı kırk ikinci ve kırk üçüncü ayetler gibi, kırk birinci ayette başlar; o esnada Vahiy’in on sekizinci bölümündeki güçlü melek, O’nun diğer sürüsünü Babil’den çıkmaya çağırmaya başlar.

O’nun sunduğu mesaj, üçüncü ‘vay’daki İslam’ı O’nun yargısının aracı olarak tanımlayan ve Babil’in fahişesinin cezalandırılmasını bildiren bir mesajdır. İslam "doğudan gelen haberler" olarak, papalık (sahte kuzey kralı) ise "kuzeyden gelen haberler" olarak temsil edilir. Daniel’in on birinci bölümünün kırkinci ayeti soruşturma yargısını, kırk birinci ayetten kırk beşinci ayete kadar olan ayetler ise yargının icrasını tanımlar.

Daniel 11'in kırkıncı ayetine ilişkin incelememize bir sonraki yazıda devam edeceğiz.

Bir seferinde, New York'ta bulunduğum sırada, gece vakti, kat üstüne kat göğe doğru yükselen binaları görmeye çağrıldım. Bu binaların yangına dayanıklı olduğu garanti ediliyordu ve sahiplerini ve inşa edenleri yüceltmek için yapılmışlardı. Bu binalar daha ve daha yükseğe yükseliyor, içlerinde en pahalı malzemeler kullanılıyordu. Bu binaların sahipleri kendi kendilerine şunu sormuyorlardı: "Tanrı'yı en iyi nasıl yüceltebiliriz?" Tanrı düşüncelerinde yoktu.

"Şöyle düşündüm: 'Ah, kaynaklarını böyle yatıranlar izledikleri yolu Tanrı'nın gördüğü gibi görebilselerdi! Peş peşe görkemli binalar dikiyorlar, ama evrenin Hâkimi'nin gözünde planları ve tasarıları ne kadar da akılsızdır. Tanrı'yı nasıl yüceltebileceklerini kalp ve aklın tüm güçleriyle araştırmıyorlar. Bunu, insanın ilk görevi olan şeyi, gözden kaçırmışlar.'"

Bu göğe yükselen binalar dikildikçe, sahipleri kendilerini tatmin etmek ve komşularının kıskançlığını kıskırtmak için kullanacak paraları olduğundan hırslı bir gururla sevindiler. Böylece yatırdıkları paranın büyük kısmı haksız tahsilatla, yoksulları ezmek suretiyle elde edilmişti. Gökte her ticari işlemin hesabının tutulduğunu unuttular; her haksız anlaşma, her sahtekârlık orada kayda geçirilir. İnsanlar hilekârlık ve küstahlıklarında Rab'bin geçmelerine izin vermeyeceği bir sınıra ulaşacakları bir zaman geliyor ve Yehova'nın tahammülünün de bir sınırı olduğunu öğrenecekler.

Gözlerimin önünden geçen bir sonraki sahne bir yangın alarmıydı. İnsanlar yüksek ve sözde yangına dayanıklı binalara bakıp, 'Bunlar tamamen güvenli,' dediler. Ama bu binalar sanki ziften yapılmış gibi kül oldu. İtfaiye araçları yıkımı önlemek için hiçbir şey yapamadı. İtfaiyeciler makineleri çalıştıramadı.

Bana bildirildi ki, Rab'bin zamanı geldiğinde, gururlu ve hırslı insanların yüreklerinde hiçbir değişim gerçekleşmemişse, insanlar kurtarmaya kudretli olan elin yok etmeye de kudretli olacağını anlayacaklardır. Yeryüzündeki hiçbir güç Tanrı'nın elini durduramaz. Tanrı'nın, insanların O'nun yasasını hiçe saymaları ve bencil hırsları nedeniyle cezayı göndermek için belirlediği zaman geldiğinde, hiçbir yapı, onu yıkımdan koruyacak bir malzeme kullanılarak inşa edilemez.

Eğitimciler ve devlet adamları arasında bile, toplumun bugünkü durumunun temelinde yatan nedenleri kavrayanlar pek azdır. Yönetimin dizginlerini elinde tutanlar, ahlaki yozlaşma, yoksulluk, sefalet ve artan suç sorununu çözememektedir. Ticari faaliyetleri daha sağlam bir temele oturtmak için nâfile çabalyorlar. İnsanlar Tanrı'nın sözünün öğretilerine daha çok kulak verselerdi, kafalarını karıştıran sorunların çözümünü bulurlardı.

Kutsal Yazılar, Mesih'in ikinci gelişinden hemen önce dünyanın durumunu tanımlar. Soygun ve haraçla büyük servetler biriktirenler hakkında şöyle yazılmıştır: "Son günler için kendinize servet yığdınız. İşte, tarlalarınızı biçen işçilerin, haksızlıkla alıkoyduğunuz ücretleri feryat ediyor; ve biçenlerin feryatları Orduların Rab'binin kulaklarına ulaşmıştır. Yeryüzünde zevk ve sefahat içinde yaşadınız; şımardınız; yüreklerinizi sanki bir kesim günündeymişsiniz gibi beslediniz. Doğru olanı mahkûm edip öldürdünüz; o ise size karşı koymuyor." Yakup 5:3-6.

Ama zamanın hızla gerçekleşen alametlerinin verdiği uyarıları kim okuyor? Dünyaperestler üzerinde nasıl bir etki bırakıyor? Tutumlarında ne gibi bir değişiklik görülüyor? Nuh devri insanların tutumunda görülenden daha fazla değil. Dünyevi iş ve zevklere dalmış olan tufan öncesi insanlar, 'Tufan gelip hepsini alıp götürünceye kadar hiçbir şey bilmiyorlardı.' Matta 24:39. Onlara gökten gönderilen uyarılar vardı, ama dinlemeyi reddettiler. Ve bugün dünya, Tanrı'nın uyarı sesini bütünüyle umursamadan, ebedi yıkıma doğru hızla ilerliyor.

Dünya savaş ruhuyla çalkalanıyor. Daniel kitabının on birinci bölümündeki peygamberlik neredeyse tamamen yerine gelmiş durumda. Yakında peygamberliklerde söz edilen sıkıntı sahneleri meydana gelecek.

Kilise için Tanıklıklar, dokuzuncu cilt, on birinci sayfa.